

[Pradžia](#) > ... > [Kreipimasis į Teismą](#) > [Europos Teisminis Atlasas Civilinėse Bylose](#) > [Europinis Sąskaitos Blokavimo Įsakymas](#) > [Italy](#)

Europinis sąskaitos blokavimo įsakymas

Italija

Italija

KOMPETENTINGŲ TEISMŲ IR INSTITUCIJŲ PAIEŠKA

Ši paieškos priemonė jums padės nustatyti, į kokių teismų arba institucijų kompetencijos sritį patenka konkretus Europos teisės aktas. Atkreipiame jūsų dėmesį į tai, kad nors buvo padaryta viskas stengiantis užtikrinti rezultatų tikslumą, vis dėlto gali pasitaikyti išimtinių atvejų, kai kompetencijos nustatyti nepavyks.

50 straipsnio 1 dalies a punktas – teismai, turintys kompetenciją išduoti europinį sąskaitos blokavimo įsakymą

Autentiško dokumento sudarymo vietos apylinkės teismas, kuriam pirmininkauja vienas teisėjas.

50 straipsnio 1 dalies b punktas – valdžios institucija, paskirta kaip kompetentinga gauti informaciją apie sąskaitą

Apylinkės, kurioje yra skolininko nuolatinė gyvenamoji arba buvimo vieta, arba skolininko registruota buveinė, jei jis yra juridinis asmuo, teismo pirmininkas. Jeigu skolininkas Italijoje neturi gyvenamosios vietos, nuolatinės gyvenamosios vietos arba buvimo vietos arba, jeigu jis yra juridinis asmuo, kuris nėra įsisteigęs Italijoje, kompetentingos institucijos vaidmenį atlieka Romos teismo pirmininkas.

50 straipsnio 1 dalies c punktas – informacijos apie sąskaitą gavimo metodai

Italijos teisėje numatyta elektroninė paieška informacijai apie banko sąskaitas gauti. T. y., teismo pirmininkas gali nurodyti, kad teismo pareigūnas, naudodamasis skaitmenine nuoroda, susipažintų su valdžios institucijų duomenų bazėse saugoma informacija (konkrečiai – finansų veiklos vykdytojų duomenimis apie sąskaitas mokesčių registre ir socialinės apsaugos įstaigų duomenų bazėse) ir taip gautų visą aktualią informaciją. Tai apima ryšius tarp skolininko ir kredito įstaigų bei darbdavių arba įgaliotojų. Technologijos sutrikimo atveju teismo pareigūnas gali gauti informaciją tiesiogiai iš veiklos vykdytojų.

50 straipsnio 1 dalies d punktas – teismai, kuriems galima teikti skundą dėl atsisakymo išduoti europinį sąskaitos blokavimo įsakymą

Teismas, posėdžiaujantis kaip teisėjų kolegija, kuriai priklauso sąskaitos blokavimo įsakymą išdavęs teisėjas. Teisėjas, priėmęs ginčijamą sprendimą, negali būti kolegijos narys.

50 straipsnio 1 dalies e punktas – valdžios institucijos, paskirtos kaip kompetentingos gauti, perduoti ir įteikti europinį sąskaitos blokavimo įsakymą ir kitus dokumentus

Už dokumentų gavimą, perdavimą ir pranešimą apie juos arba dokumentų įteikimą yra atsakingi:

a) teismo pareigūnas reglamento 23 straipsnio 5 dalyje aprašytomis aplinkybėmis;

- b) sąskaitos blokavimo įsakymą išdavusio teismo kanceliarija reglamento 10 straipsnio 2 dalyje, 23 straipsnio 6 dalyje, 25 straipsnio 3 dalyje ir 36 straipsnio 5 dalyje aprašytomis aplinkybėmis;
- c) už vykdymą atsakingo teismo kanceliarija reglamento 27 straipsnio 2 dalyje nurodytomis aplinkybėmis;
- d) skolininko nuolatinės gyvenamosios vietos teismo kanceliarija reglamento 28 straipsnio 3 dalyje aprašytomis aplinkybėmis;
- e) kreditorius 23 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytomis aplinkybėmis.

Jeigu sąskaitos blokavimo įsakymas buvo išduotas kitoje valstybėje narėje negu Italija reglamento 10 straipsnio 2 dalyje, 23 straipsnio 3 ir 6 dalyse arba 25 straipsnio 3 dalyje aprašytomis aplinkybėmis, sąskaitos blokavimo įsakymą kompetentingas vykdyti bendrosios kompetencijos teismas (žr. 50 straipsnio f punktą).

50 straipsnio 1 dalies f punktas – valdžios institucija, kompetentinga vykdyti europinį sąskaitos blokavimo įsakymą

Trečiojo asmens gyvenamosios vietos bendrosios kompetencijos teismas (Civilinio proceso kodekso (it. *codice di procedura civile*) 678 straipsnis), kuris vadovaujasi turto išreikalavimo iš trečiųjų asmenų taisyklėmis, po to, kai skolininkui buvo įteikti dokumentai pagal reglamento 28 straipsnį.

50 straipsnio 1 dalies g punktas – sąlygos, kuriomis gali būti blokuojamos bendros ir kito asmens vardu atidarytos sąskaitos

Sąskaitos blokavimo įsakymas bendroms sąskaitoms ir kito asmens vardu atidarytomis sąskaitoms, kurios priklauso daugiau nei vienam sąskaitos turėtojui, taikomas tik tiek, kiek jis yra susijęs su skolininko skolos dalimi. Daroma prielaida, kad sąskaitos turėtojų dalys yra lygios, išskyrus atvejus, kai yra priešingų įrodymų.

50 straipsnio 1 dalies h punktas – taisyklės, taikomos neareštuotinoms sumoms

Atsižvelgiant į Civilinio proceso kodekso 545 ir 671 straipsniuose įtvirtintų nuostatų visumą, areštas netaikomas:

- a) išlaikymo išmokoms, išskyrus atvejus, kai jas reikia areštuoti išlaikymo tikslais, tačiau tik leidus teismo pirmininkui ar jo įgaliotam teisėjui ir tik teismo sprendime nustatyta dalimi;
- b) labdaros arba pragyvenimo išmokoms, kurios mokamos asmenims, laikomiems skurdžiais asmenimis, ir motinystės, ligos ar laidojimo išlaidoms, kurias sumoka draudimo fondai, socialinės apsaugos įstaigos ir labdaros institucijos;
- c) privatiems asmenims mokėtinam darbo užmokesčiui, atlyginimui arba kitoms išmokoms, susijusioms su darbo santykiais, įskaitant išeitines išmokas; šios sumos gali būti areštuojamos išlaikymo išmokų mokėjimo tikslu, tačiau gali būti areštuojama tik teismo pirmininko arba jo įgalioto teisėjo nustatyta dalis; gali būti areštuojama ne daugiau nei penktadalis šių sumų; vienu metu remiantis keliais minėtais pagrindais areštuojamas dydis negali viršyti daugiau nei pusės šių sumų;
- d) nemokamai suteiktai rentai iki gyvos galvos, jeigu galioja nuostata, kad neturėtų būti areštuojama ar konfiskuojama rentos dalis, viršijanti esminius kreditoriaus poreikius;
- e) draudėjui arba draudimo naudos gavėjui draudiko išmokamoms sumoms, kurioms, atsižvelgiant į sumokėtas draudimo įmokas, taikomos nuostatos dėl kreditoriams žalingų veiksmų peržiūros ir dėl įkaito, apmokestinimo ir dovanų vertės sumažinimo;
- f) pensijoms skirtoms sumoms, išmokoms, kurios mokamos kaip pensijos, kitoms pensinėms išmokoms, kurioms taikoma nuostata, pagal kurią galima areštuoti šių sumų dalį, kuri yra ne didesnė nei maksimali mėnesinė socialinės išmokos suma, pridėjus dar pusę jos dydžio, ir kad šią dalį viršijanti suma gali būti areštuojama atsižvelgiant į c ir d punktuose nustatytas ribas;
- g) specialioms verslininko įsteigtiems gerovės ir paramos fondams, įskaitant fondus, į kuriuos darbuotojai nemoka įmokų, kai šie fondai yra susiję su verslininko kreditorių ar darbuotojų sumokėtomis įmokomis.

Taip pat galioja nuostata, pagal kurią su darbo užmokesčiu, atlyginimu ir kitais darbo santykiais pagrįstais mokėjimais susijusios sumos, įskaitant išeitines išmokas ir pensijas, išmokas, kurios mokamos kaip pensijos, arba kitas pensines išmokas, tuo metu, kai jos įskaitomos į banko arba pašto tarnybos sąskaitą skolininko vardu, gali būti areštuojamos, o jų dydis gali būti tris kartus didesnis nei socialinė išmoka, jeigu šios sumos į sąskaitą įskaitomos prieš areštą; jeigu įskaitymas įvyksta arešto dieną arba vėliau, šios sumos gali būti areštuojamos atsižvelgiant į 3, 4, 5 ir 7 dalyse ir specialiose įstatymo nuostatose nustatytus terminus.

Skolininkas pats turi įrodyti, kad ieškiniui netaikomas sąskaitos blokavimas.

50 straipsnio 1 dalies i punktas – mokesčiai (jeigu bankai juos ima) už lygiaverčių nacionalinių įsakymų įgyvendinimą arba informacijos apie sąskaitą teikimą ir informacija apie tai, kuri šalis privalo sumokėti tuos mokesčius

Paprastai turto, kuriam taikomas sąskaitos blokavimo įsakymas, saugotojas, t. y. bankas, jeigu saugomas turtas yra banko sąskaita, turi teisę prašyti sumokėti kompensaciją už turto saugojimą ir išlaikymą; kompensacija nustatoma pagal galiojančius arba įprastai taikomus tarifus, įskaitant dokumentais patvirtintų išlaidų, kurios yra būtinos turtui išlaikyti, atlyginimą. Šios išlaidos apima išlaidas, patirtas pranešant apie reglamento 25 straipsnyje nurodytą deklaraciją.

Šalis, kuri atsako už (laikiną) išlaidų sumokėjimą, yra pareiškėjas. Sprendimą dėl šalies, kuri galiausiai turi sumokėti išlaidas, priima teismas.

Informacijos apie sąskaitas teikimas pagal 14 straipsnį nėra pagrindas bankams imti už tai mokestį. Bankai pagal įstatymus privalo atnaujinti archyvus, kuriuose Italijoje ieškoma informacijos apie bankų sąskaitas pagal reglamento 14 straipsnį.

50 straipsnio 1 dalies j punktas – valdžios institucijų arba kitų įstaigų, dalyvaujančių tvarkant arba vykdant blokavimo įsakymą, imamų mokesčių tarifą arba kitą taisyklių rinkinį, pagal kuriuos nustatomi taikytini mokesčiai

Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 655/2014 42 straipsnyje nustatytiems teismo mokesčiams, nagrinėjant ir vykdant Italijoje pateiktą prašymą išduoti sąskaitos blokavimo įsakymą taikomi mokesčiai už teisminių dokumentų kopijų išrašų darymą ir teismo pareigūnams mokami mokesčiai už dokumentų įteikimą.

Mokesčiai už kopijas nustatomi pagal 2012 m. gegužės 30 d. Prezidento dekreto dėl teisinių nuostatų ir taisyklių, susijusių su teisinėmis išlaidomis, suvestinės redakcijos Nr. 115 7 priedą.

Kalbant apie mokesčius, kurie mokami už dokumentų įteikimą, pažymėtina, kad reikėtų atskirti, ar dokumentus tiesiogiai gavėjui įteikia teismo pareigūnas, ar jie pristatomi paštu. Pirmuoju atveju teismo pareigūnui reikia sumokėti kelionės išmoką pagal pirmiau minėtos nuostatų suvestinės redakcijos 27 straipsnį, kuri apskaičiuojama pagal tų pačių nuostatų 35 straipsnį, ir šiuo atveju atsižvelgti į orientacinius dydžius, kuriuos priimamu dekretu kasmet atnaujina teisingumo ministras. Antruoju atveju vietoje kelionės išmokos turi būti atlyginamos dokumentų siuntimo išlaidos. Abiem atvejais, t. y. asmeniškai įteikiant gavėjui ir siunčiant paštu, taip pat reikia sumokėti nuostatų suvestinės redakcijos 27 straipsnyje nustatytą ir pagal 34 straipsnį apskaičiuojamą mokestį. Kai pranešimą reikia įteikti skubiai, mokestis ir kelionės išmoka padidinami, kaip nustatyta nuostatų suvestinės redakcijos 36 straipsnyje.

Žr. pirmiau minėtus straipsnius ir prezidento dekreto Nr. 115/2014 7 priedą, kuriuos galite rasti paspaudę šią [nuorodą](#).

50 straipsnio 1 dalies k punktas – lygiaverčių nacionalinių įsakymų eiliškumas (jei yra nustatytas)

Nacionaliniai įsakymai nėra vienas už kitą viršesni.

50 straipsnio 1 dalies l punktas – teismas arba vykdymo institucija, kompetentingi taikyti teisės gynimo priemonės

Bendrosios kompetencijos teismas, kuriam pirmininkauja vienas teisėjas. Reglamento 34 straipsnyje nurodytos procedūros atveju kompetentingas yra vieta, kurioje yra skolininko-trečiojo asmens gyvenamoji vieta arba registruota buveinė, teismas.

50 straipsnio 1 dalies m punktas – teismai, kuriems teikiamas skundas, ir terminas tokiems skundams pateikti (jei toks yra)

Teismo sprendimus galima apskųsti bendrosios kompetencijos teismui, kuriame sprendimus priima teisėjų kolegija, pagal reglamento 33, 34 ir 35 straipsnius. Skundas turi būti paduodamas per penkiolikos dienų terminą, kuris pradedamas skaičiuoti nuo to momento, kai teismas išduoda įsakymą, arba, jei tai įvyksta anksčiau, – kai pranešama apie įsakymą arba jis įteikiamas.

50 straipsnio 1 dalies n punktas – teismo mokesčiai

Standartinis mokesčio dydis priklauso nuo bylos rūšies ir vertės.

Pavyzdžiui:

a) bylose pagal reglamento 21 ir 37 straipsnius standartinis mokestis yra 98 EUR už teismo sprendimus, 147 EUR už apeliacinius skundus ir 196 EUR už Kasacinio teismo sprendimus;

b) bylose pagal reglamento 8, 33 ir 35 straipsnius standartinis mokestis mokamas pagal šias sumas:

a) 21,50 EUR už bylas, kurių vertė neviršija 1 100 EUR;

b) 49 EUR už bylas, kurių vertė viršija 1 100 EUR ir neviršija 5 200 EUR;

c) 118,50 EUR už bylas, kurių vertė viršija 5 200 EUR ir neviršija 26 000 EUR;

d) 259 EUR už bylas, kurių vertė viršija 26 000 EUR ir neviršija 52 000 EUR, ir už civilines bylas, kurių vertės negalima nustatyti;

e) 379,50 EUR už bylas, kurių vertė viršija 52 000 EUR ir neviršija 260 000 EUR;

f) 607 EUR už bylas, kurių vertė viršija 260 000 EUR ir neviršija 520 000 EUR;

g) 843 EUR už bylas, kurių vertė viršija 520 000 EUR.

c) bylose pagal reglamento 34 straipsnį taikomi šie standartiniai mokesčiai:

a) 43 EUR už bylas, kurių vertė neviršija 1 100 EUR;

b) 98 EUR už bylas, kurių vertė viršija 1 100 EUR ir neviršija 5 200 EUR;

c) 237 EUR už bylas, kurių vertė viršija 5 200 EUR ir neviršija 26 000 EUR;

d) 518 EUR už bylas, kurių vertė viršija 26 000 EUR ir neviršija 52 000 EUR;

e) 759 EUR už bylas, kurių vertė viršija 52 000 EUR ir neviršija 260 000 EUR;

f) 1 214 EUR už bylas, kurių vertė viršija 260 000 EUR ir neviršija 520 000 EUR;

g) 1 686 EUR už bylas, kurių vertė viršija 520 000 EUR;

d) bylose pagal reglamento 14 straipsnį standartinis mokestis yra 43 EUR.

Išlaidos turi būti sumokėtos bylos pradžioje prieš paduodant skundą.

Be to, už mokesčius, kelionpinigius ir pašto išlaidas, susijusius su kanceliarijos atstovo prašymu atliekamu dokumentų įteikimu, turi būti sumokėtas 27 EUR fiksuoto dydžio avansas.

50 straipsnio 1 dalies o punktas – priimtinos dokumentų vertimų kalbos

Priimami tik vertimai į italų kalbą.

■ Paskutinis naujinimas: 08/01/2024

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos valstybės narės. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Europos Komisija nepriima jokios atsakomybės ar teisinių įsipareigojimų už šiame dokumente pateiktą ar nurodomą informaciją ar duomenis. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.